

смерть во всякой мертвецъ (умралъ), до полвлъбанъ-то на него несомнѣнны-те признацы на гиѣне-то, и какъ ный сме длъжни во всякой случай да съсбраздваме наши-те дѣйствиа (чалацисдванѣа) съ таа възможность, ный имаме право да отстѣпимъ отъ теба свѣщо правило само тсгава, кога-то истинность-та на смерть-та не подпада въ сомнѣнѣе, споредъ причина-та на възваскно-смертелни-те повреждаване-та на по важни-те органи, напримѣръ, ако бы на нѣкого глава-та да е отдѣлена отъ тѣло-то, ако бы сърце-то да е прокито съ ножъ или кършѣмъ или дрѣги такива. Тѣка са относатъ предшествваеши-те неизлѣчими органически повреждаванѣа на важны-те часты, напримѣръ, пѣкване-то на дневризми-те въ сърце-то и голѣми-те сосѣди, широко вътришанъ ракъ. Сетни-те не сѣ толкова очевидни, окаче случай-те требова да са свѣжлюватъ и сѣѣнаватъ отъ искѣсни дсктери.

Отъ дрѣга страна требова да имаме силно подозрѣнѣе (шѣпе) за кыване-то (че а има) на мнима-та смерть въ слѣдѣющи-те случай: кога-то тѣло-то, що са псчита за умрало, за много време не истива (не са скокалава), най повече подъ лажичка-та; кога-то глава-та на много време увардѣова не принѣжденно-то си положенѣе, безъ да са предава въ свѣщы-те закены на таготѣа-та (да стане тешка); кога-то натиснишь съ прѣста си въ кава мѣсто на тѣло-то, и станало-то трапчи само са изравнюва (напжаниова си дѣпка-та); кога-то прѣсти-те и дрѣги-те крайни части на тѣло-то за много време не са скокалаватъ, ами са пригжватъ; кога-то кожа-та на тѣло-то е мѣрка и гладка; кога-то червено-то на старни-те не са издѣква, и хѣкостъ-та на лице-